

כל שעה פרק שני פסחים

מסורת הש"ם

(ג) מולן [אנ'] ט: נטש
 ט. (כ') ט. ע"ז
 ג. י"ק קדושון, נ.
 ד. ז'ק'ם. קדושון, נ.
 מ: מלה קדושון. נ. כבודו
 ו: ע"ז (א) קדושון, נ.
 טור ט. טבון, נ. ז'ק'ם
 ט. מלה קדושון, נ. ז'ק'ם
 ו: ז'ק'ם קדושון, נ.
 ע: ז'ק'ם, ק. (ג) מגדילין
 ט. (ט) ע"ז מגדילין, ז'ק'ם
 מ. מילן (ט) ז'ק'ם, ק. ז'ק'ם
 ז. ז'ק'ם (ט) ז'ק'ם, ק. ז'ק'ם
 י. ז'ק'ם (ט) ז'ק'ם, ק. ז'ק'ם

מוספֵף רישׁוּי

מוספֶת תוספות

וְאַוְקִיאָה. דֶּרֶךְ נָעַל [כֵּה]: מִאָבָרָן הַחִי לְבָנִי נָה. מִימָא כַּיּוֹן לְבָנָרָן קָלֵי צָל נְכִי
מִיִּילִי כְּדֶרֶךְ בְּפָקָד דְּמַסְכָּת עֲגָג (ד' ו': ו' ו'ס) מַזְקָנָי
גַּם יוֹסֵט וְלֹمְקָנִי נָלְמָן מַעֲלָה כְּסִילִי לְיַעַן סְכִינָה צְבָנָה לְיַעַן נְפִי
לְמַמְלִיכָה פְּנָנָה וּמְמִילָה תְּחִזְקָה נְמַהָרָה תְּחִזְקָה
לְחוֹקָקָה נְמַהָרָה תְּחִזְקָה קְרָה

ולחוקיה למאי הלכתא איתקש דם למיט
לכדר' חייא בר אבא אמר ר' חייא בר אבא
אי' יוחנן⁶ מניין לדם קדשים שאינו מכשיר
במים אינו מכשיר והרי אמר מן הח' דכתיב
לא תאכל הנפש עם הבשר ותניא⁵ רבי נתן
אומר "מנין שלא יושט אדם כוס יין
לנוזיר ואבר מן הח' לבני נח ת"ל³ ולפני עור
לא תtan מכשול הא לכלבים שרי שאני
אבר מן הח' דאיתקש לדם דכתיב² רק חזק
לבלהוי אכול הדם כי הדם הוא הנפש
ולחוקיה למאי הלכתא איתקש אבר מן
ח' לדם אמר לך דם הוא דאיתקש לאבר
מן הח' מה אבר מן הח' אסור אף דם מן הח'
אסור וαι זה זה דם הקוחה שהנפש זוצאה
בו והרי שור הנסקל דרhamna אמר⁴ לא
ימכל את בשרו ותניא⁵ וממשמע שנאמר
סוקול יטקל השור איני יודע שהוא נבלה
ונגילה אסורה באכילה ומה ת"ל לא י飮
מגיד לך הכתוב שם שחטו לאחר שנגמר
(אה) דנען אסור אין לי אלא באכילה בהנאה
מנין ת"ל⁴ בבעל השור נקי מי משמע
שמעון בן זומא אמר כד אמר לחבירו
יצא פלוני נקי מנכסייו ואני לו בהם הנאה של
כלום טעם דכתיב ובבעל השור נקי דאי
מליא י飮 איסור אכילה משמע איסור
הנאה לא משמע לעולם לא י飮 איסור
אכילה ואיסור הנאה משמע ובעל השור
נק להנאה ערו הו דאיתא ואיצטראך ס"ד
אמינה לא י飮 את בשרו כתיב בשרו אין
ערו לא קמ"ל ולהנץ תנאי דמפרק ליה
להאי קרא לרשות אחרינא לחץ כופר
ולדמי ולודות הנאת ערו מנא לדו נפקא
לדו מאת בשרו את הטפל לבשו ואידך
את לא דריש⁶ בדרתניה שמעון העמוסוני
ואמרי לה נחמה העמוסוני היה דורש כל
אתים שבתורה כוון שהגענו⁵ לאחת ה' אלחדיך
תראי פירוש אמרו לו תלמידיו רבי כל אתים
שדורשת מה תהא עליהן אמר להם בשם
שקבלתוי שבר על הדרישה כך אני מקבל
שבר על הדרישה עד שבא ר' ע' ודרש את
ה' אלהיך תראי לרבות תלמידי חכמים
והרי ערלה דרhamna אמר ערלים לא י飮
ותניא⁵ ערלים לא י飮 יהנה ממיון שלא יצבע בו
אכילה מניין שלא יהנה ממיון שלא יצבע בו
ולא דליך בו את הנר ת"ל³ וערלהם ערלהו

נקו. ס. ח. "ל' קשי' ס. אמר רם יהגה ה'. ס. ו' 'ל' גמליה' ס. ד. "דור" א' הווא והשנו חביבה בהולם לא וקשי' לתרוריה. ושנינו לעולם לא וכותב שלש שנים יהיה לכם (עלרים ואלאשין למלה לי' למכתבה לכם להכיר

סְלָקָא עֲתַךְ אִמְנָא בְּשִׁירֵי אַיִן
לְהַזְּנוֹ מִיחּוֹק לוֹ טוֹבֶס :

ג' א. סמג נלן קומ'ה:
 י' ב. מ' פ' מילנט
 מלהלום קומ'ה טול'
 ג. מ' ג'רנ' קומ'ה:
 י' ג'רנ' פ' סט' סט'
 כ' סמג נלן קומ'ה:
 מ' ד' פ' סט' ט' ט'
 סמג נלן קומ'ה:
 טווע' י' סט'ן לנד'
 קומ'ה:
 י' ה' צ' פ' מילנט
 משלך צ' נלאטה [7]
 טווע' סט' קומ'ה:

תורה או רוח השל

1. לא תאכלהנו על הארץ תשפיכנו במוות:
- ברורם ייב כד
2. רק קם כהן גב' לבל כלב' אכבל
הקבוש' קם רוח ואלה הנפש עט'ם
ולא תאכל הנפש עט'ם
3. לא תקלל רוח ולבני
ערוד לא תקלל נזק בקהל'
- ויראתם את איזו ייד
ויראתם טו
4. וכי יונח שור או אנטיש
או אנט אשה ומי שיט סקל'ו
יסקל' השור ולא אכבל
את בשרו ובגל הדושר
- בקע': שמות כא כה
5. זאת יי' אליך תקיין
תו תעדך בו תרבק'ן
ובשםו תשבע:
- ברורם יכ
6. וכי תבtaboo אויל הארץ
ושתמעת על כל צער אכבל
ועשלתם ערלוות את
פרוטו שלש נשים יי' יהוה
בלב' שלדים לא אכבל'
ויראות טו כג

רבינו חננאל
ולחוקין דבריו כל איסור
דלא כתבר ביה לא איכל
מוור בגאנגען, והרי דם
דלא תנבר ביה לא איכל,
למה לא לוייטן בעינס
למשערין הוא גוועה גוועה
קאי. ושינין לא אתה
למשער לאט בענגן האה
פישטיא, ולא קרא, קרא,
ולא תא לאשענין אלא
האר, מינן לדם קדרשים
שאנין באכשר שאן כוון
קוואר או תפשכו כטימס
לא נוקע על המבוחן. והרי
בדר מן הרוח שנאמר לא
איכאל הנפש עם הבשר
ונרגיא ר' בן עזרא אמר גורן
שליא יושיט אדים כס אין
לונדר ואברן ברהויל הנבי
כח ר' הילוחין לא לאי
הלהבנא איטתק (ללהו)
(לודם). אמר לך חזקיה
ודם איזן אמר מון חמוץ.
שנאמן ריך קאנט לבלט
איכול הדם כי הדם הווא
הנפש לא איכאל הנפש עם
הבשר, מה אברן מון חמוץ
איסור, איזן אמר מון חמוץ
להאכלון לבני נח. ואיזה
זה, וזה מון חמוץ השם
ויזאה בו עונש כוותח.
הרי שור הנטול בכיריב
לאו איכאל און בשור וביעל
השרו וווער טומען דוכיריב
ובעל השור קרא לארכו
איפלו בגאנגען, מכלל דלא
יאאל איסור גאנגען לא
משמען וווער וווער להווער
וועשין ולעלם לאו איכל
נקא לאו איפלו איסור

הנה, והוא ובעל השור נגא, ובכפי איסור אילו להנאה ערו' כר. והרי עליה דכתיב רשות לא יאל' כר, והוא לעריו' והשנין לעולם לאיל אויד איסור אילeo להנאה בכבשיהם, ואיטיריך לאלק עדער אמריא האיל וכבר שלוש שמי יהוה כלם (עמלס לא יאל' כר) היה אומניה שלם יאה ומוורה בהנהה, קמ"ל היה קראי לפסח אפריל' בהנהה. ואקסין להה לא למכתבם להתיידר ולידייד ומיכבה היה קראי למס' אמריאן. עילאים אמריאן גונת גראן אאל' כר. אבל מבעז לא לדיידיאני, דתינא לאם לרבנן.